

Aspectul radiologic al modificărilor scheletale în boala Bechterew

Lozinschi Cristina

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie “Nicolae Testemițanu”
Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: kittynutza@mail.ru

Introducere: Boala Bechterew reprezintă o afecțiune inflamatorie cronică, multisistemică, care afectează primar articulațiile sacro-iliace și scheletul axial. Scopul studiului constă în determinarea frecvenței apariției modificărilor scheletale la nivelul coloanei vertebrale, bazinului și articulațiilor coxofemorale în boala Bechterew cât și importanța investigațiilor radiologice în diagnosticul bolii Bechterew.

Material și metode: Studiul a fost efectuat pe baza radiografiilor a 40 de pacienți (23 bărbați și 17 femei) cu vârsta cuprinsă între 26 și 65 de ani, investigați în cadrul Spitalului Clinic Republican. Acestea au fost examinate în conformitate cu scorul BASRI (Bath Ankylosing Radiology Index). Au fost analizate diferențele dintre gradul afectării articulației sacroiliace dreaptă și stângă; frecvența progresiei spre o fuziune spinală completă, anchiloză, cât și posibilitatea unei asocieri între afectarea articulației coxofemorale și a unui segment al coloanei vertebrale.

Rezultate: În baza analizei radiografiilor, s-a confirmat frecvența crescută a afectării articulațiilor sacroiliace, dar și a coloanei vertebrale lombare, urmate de coloana vertebrală cervicală și toracală. Fuziunea spinală completă a fost observată la 7 dintre pacienții supuși studiului, anchiloză – la 17 dintre aceștia, cu vârsta de peste 45 de ani.

Concluzii: Radiografia este o metodă de elecție în depistarea și diagnosticarea bolii Bechterew, prin intermediul căreia poate fi ușor apreciat gradul și severitatea afectării. În majoritatea cazurilor din acest studiu au fost evidențiate afectarea primară a articulațiilor sacroiliace, la unii pacienți cu asocierea unui segment al coloanei vertebrale.

Cuvinte cheie: boala Bechterew, anchiloză, articulații sacroiliace, modificări scheletale.

Diagnosticul cancerului glandei mamare prin mamografie

Cebanu Tatiana

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie “Nicolae Testemițanu”
Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: t.cebanu@yahoo.com

Introducere: Mamografia reprezintă o examinare a sânilor cu ajutorul razelor X, folosită pentru detectarea și diagnosticul afecțiunilor mamare. Utilizarea mamografiei digitale este în creștere, iar ratele de detecție sunt mai mari. Scopul acestui studiu a fost evaluarea rolului mamografiei în diagnosticul cancerului glandei mamare.

Material și metode: Au fost analizate datele din cadrul Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova referitor la pacientele cu cancer mamar, diagnosticate prin mamografie în perioada 2016-2017 în Republica Moldova.

Rezultate: Datele statistice disponibile în cadrul Biroului Național de Statistică indică un număr total de 1156 de paciente la care mamografia a relevat leziuni mamare suspecte de a fi maligne în această perioadă. Vârsta pacientelor a variat între 41 și 75 de ani, media fiind de 48,6 ani. Din totalul de 1156 de paciente cu leziuni mamografice suspecte pentru cancer mamar, 885 au avut confirmarea de afectare malignă prin examen histopatologic efectuat în urma biopsiei, iar 271 de paciente au fost diagnosticate cu leziuni mamare benigne.

Concluzii: Mamografia continuă să reprezinte o modalitate importantă în diagnosticul cancerului mamar. Tehnica furnizează informații importante referitor la diverse modificări patologice precum distorsiune arhitecturală, densități crescute, opacități nodulare, micro- sau macrocalcificări, iar prezența concomitentă a câtorva elemente patologice facilitează mult diagnosticul. În cadrul acestui studiu, din totalul de 1156 de paciente cu leziuni mamografice suspecte, cancerul mamar a fost confirmat histopatologic în peste 75% cazuri.

Cuvinte-cheie: mamografie, cancer al glandei mamare, patologii mamare.